

«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՉԱՐԳԱՑՈՒՄ» ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2022

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ՝

Ժողովրդական բանահյուսության դերը կրտսեր
դպրոցականների համակարգում, որպես խոսքի
հարստացման և անձի ձևավորման գործընթաց

ԱՌԱՐԿԱ՝

Մայրենի

ՀԵՂԻՆԱԿ՝

Ասատրյան Սոնա

ՄԱՐԶ՝

Լոռի

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ՝

Ստեփանավանի թիվ 1 հիմնական դպրոց

ՂԵԿԱՎԱՐ՝

Մ.գ.դ., դրոցենտ, ՌԲԱ պրոֆեսոր Ա. Ծատուրյան

Ստեփանավան 2022

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ներածություն

Գլուխ 1. Ժողովրդական բանահյուսության նշանակությունը մտածողության
զարգացման գործում

Գլուխ 2. Առածեր և ասացվածքներ

Գլուխ 3 Դարձվածքներ

Գլուխ 4 Օրոր-օրորոցային

Գլուխ 5 Հանելուկներ

Գլուխ 6 Հաշվելուկներ

Գլուխ 7 Շուտասելուկներ

Գլուխ 8 Հեքիաթներ

Գլուխ 9 Առակներ

Եզրակացություն.....

Օգտագործված գրականություն.....

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ժողովրդական բանահյուսությունը ժողովրդի կերտած բանավոր ստեղծագործությունների ամբողջությունն է ,ժողովրդի կյանքի և աշխարհագրագոյության հայելին է:

Ժողովրդական բանահյուսության ժանրերը բազմազան են՝ առածներ,ասացվածքներ,դարձվածքներ,հանելուկներ,շուտասելուկներ,հեքիաթներ, առակներ և այլն,որոնք առաջին հերթին ընկալվում են որպես տեքստ՝ կայուն կառուցվածքային և լեզվաոճական առանձնահատկություններով:

Որպես մարդու հոգևոր գործունեության և աշխարհընկալման հատուկ միջոց՝ դրանք կապված են ծեսերի,կրոնական պատկերացումների և մտածողության տարբեր ձևերի հետ :

Մայրենիի կրտսեր դպրոցականների բոլոր դասագրքերում լայն տեղ է հատկացված ժողովրդական բանահյուսության ուսուցմանը:

Դրանց նպատակն է արտահայտել ժողովրդի աշխարհայացքը,իդեալները,գաղափարները, և լավագույն ձգտումները:

Բանահյուսական ստեղծագործությունները ժամանակի ընթացքում փոփոխվել,զարգացել, և հարստացվել են բազմաթիվ հեղինակների կողմից:

Սակայն ժամանակակից ստեղծագործությունների հիմնական բարոյախրատական եզրահանգումը այնքան էլ մատչելի չէ երեխաներին:

Ուսումնասիրության առարկայի արդիականությունը միտված է պահպանել և սերնդեսերունդ փոխանցել ժողովրդական բանահյուսության ժանրերը և կարևորել բանահյուսության դերը կրտսեր դպրոցական համակարգում՝ որպես խոսքի հարստացման և անձի ձևավորման գործընթաց:

Աշխատանքի նպատակն ու խնդիրները

Մեր աշխատանքի նպատակն է

- Ծանոթանալ ժողովրդական բանահյուսության փոքրածավալ ժանրերին:
- Ուսուցանել ժողովրդական բանահյուսության ժանրերը՝ որպես երեխայի խոսքի

հարստացման ,անձի ձևավորման միջոց:

- Արժևորել ժողովրդական բանահյուսության դերն ու նշանակությունը, որպես ազգային մշակույթ,կրտսեր դպրոցականների անձի ձևավորման գործընթացում:Երեխայի մեջ դաստիարակել բնավորության գործելակերպի դրական հատկանիշներ և նպաստել բարոյական հասկացությունների ձևավորմանը:

Նշված նպատակների հասնելու համար առաջադրել ենք հետևյալ խնդիրները .

- Ուսումնասիրել տարրական դպրոցում բանահյուսական ժանրերի ուսուցման անհրաժեշտ ծավալը:

- Ուսումնասիրել բանահյուսության

յուրացմանը նպաստող մեթոդական ժամանակակից համակարգը և վերլուծել արդյունքները:

- Նպաստել երեխայի աշխարհը նկարագրելու և արժեքավորելու գործընթաց
- Նպաստել երեխայի մեջ բնավորության գործելակերպի դրական հատկանիշների ձևավորմանը :
- Ներկայացնել դերային խաղով բանահյուսության ժանրերը՝ որպես դասի վերջնաարդյունք:

Աշխատանքի կառուցվածքը և բովանդակությունը

Աշխատանքը կազմված է ներածությունից, հիմնական բովանդակությունից, եզրակացությունից և օգտագործված գրականության ցանկից:

Հիմնական մասում խոսել ենք ժողովրդական բանահյուսության ժանրային հարստության մասին, ներկայացրել ենք դրանց դերն ու նշանակությունը մայրենի ժամերին: Ներկայացրել ենք բանահյուսության կառուցվածքն ու տեսակները և դրանց դերը կրտսեր դպրոցականների համակարգում որպես խոսքի հարստացման ,անձի ձևավորման գործընթաց:

Աշխատանքն ավարտել ենք եզրակացությամբ, որտեղ համառոտ մեկնաբանել ենք
աշխատանքի բովանդակությունը և ներկայացրել եզրակացություններ:

ԳԼՈՒԽ 1

1. Ժողովրդական բանահյուսության նշանակությունը մտածողության զարգացման գործում

Տարրական դպրոցում, սկսած առաջին դասարանից, ուսուցանվում են ժողովրդական բանահյուսության նմուշներ՝ առած-

ասացվածքներ, շուտասելու կներ, խնդուկներ,

հեքիաթներ, առակներ. Դարձվածքներ, հանելուկներ, հաշվելուկներն այլն:

Ժողովրդական բանահյուսությունը ազգային հոգևոր արժեքի մի մասն է, որը սերնդեսերունդ փոխանցվելով, հասել է մինչև մեր օրերը:

Բանահյուսությունը ժողովրդի բանավոր ստեղծագործությունն է, նրա կոլեկտիվ բանականության և կոլեկտիվ հույզի արգասիքը:

Իբրև կոլեկտիվ ստեղծագործություն բանահյուսությունն ունի որոշակի առանձնահատկություններ: Առաջին առանձնահատկությունն արտահայտվում է ինչպես՝ անհատական հանճարով կոլեկտիվ հանճարներ կայացնելու, այնպես էլ նրա հյուսվածքների կոլեկտիվ մշակման ու գաղափարական-գեղարվեստական կատարելության մեջ:

Բանահյուսության մյուս բնորոշ առանձնահատկությունը նրա բանավոր հյուսվածքի ներքին, բանավոր կերպով ստեղծվելը և բանավոր գոյությունը:

Բանահյուսությունը՝ իբրև հնագույն ժամանակներից ժողովրդի նուրբ և կրթական ստեղծագործություն, իր մեջ խտացրել է ոչ միայն ժողովրդի կենսափորձը այլև աննրահավատալիքները, սովորությունները, վարքն ու բարքը:

Ներկայացրել ենք ժողովրդական բանահյուսության նմուշները, որոնք զետեղված են 1-4 դասարանների մայրենի դասագրքերում:

ԳԼՈՒԽ 2

Առածներ և ասացվածքներ

Առածների և ասացվածքների ուսուցումը տարրական դասարաններում

Առածներն ու ասացվածքները հայժողովրդական բանուբառի մարգարիտներն են:

Առածները ուղղակի և փոխաբերական իմաստուն եցող կարճ պատկերավոր ասություններ ու դատողություններ են:

Կյանքի յուրաքանչյուր երևույթ նրանցում բնութագրվում է սրամտորեն և կատարյալ ամբողջականությամբ: Իրենց ժանրային հատկանիշով առածներին շատ մոտ են ասացվածքները: Սրանք առածներից միայն տարբերվում են նրանով, որ ուղղակի խոսքեր են կրելով միշտ գործածվում են առանց փոխաբերական իմաստի:

Մեծ է առած-

ասացվածքների պատմաճանաչողական, դաստիարակչական և գեղարվեստական նշանակությունը:

Որպես համառոտ ու պատկերավոր խոսքի դասական օրինակներ՝ դրանք մեծապես նպաստում են երեխաների ոչ միայն լեզվի մշակմանը, այլև տրամաբանական ու պատկերավոր մտածողության մշակմանն ու զարգացմանը:

Առածներն ու ասացվածքները ընդհանուր գծերով, գեղարվեստորեն արտահայտում են պատմական զարգացման գրեթե ողջ ընթացքը: Անսահմանորեն լայն են

հայկական առածների ու ասացվածքների թեմաները, ու անսահման խոր՝ նրանց գաղափարական բովանդակությունը:

Ժողովրդական առած-ասացվածքները աչքի են ընկնում իրենց բանաստեղծական լեզվի ու արվեստի բարձր արժեքներով: Քիչ խոսքով շատ բան ասելու բացառիկ ուժը, պարզությունը, կոնկրետությունը, պատկերավորությունը, բնութագրումների դիպուկությամբ լինելու և գեղությունը նրանց բնորոշ առանձնահատկություններն են:

Առածներում

մեծ տեղ

ենգրավում աշխատավորներին ուղղված խրատներն ու խորհուրդները:

Աշխատասիրության հենց այս բարձունքից էլ քննադատվում է ծուլությունն ու ձրիակերությունը, գովերգվում է աշխատասիրությունն ու արդարությունը:

Բերենք մի քանի նմուշներ՝

- Անբանը հաց ուտելիս է առողջ, աշխատելիս՝ հիվանդ:
- Աշխատող խոփը չի ժանգոտի:
- Ամառը որպառկես հովերը, ձմեռը կսատկեն կովերը:
- Լավ աշխատողին՝ լավ ապրուստ:
- Ով աշխատի, նա կուտի:
- Անճարը կերել է բանջարը:
- Թամբալը գիտի, թե հացը ծառի վրա է աճում:
- Նաով չի աշխատում, բամբասանք է հավաքում:
- Ծառի տակ պառկելով բերանդ տանձ չի ընկնի:

Առածը սեղմու պատկերավոր խրատական ասույթ է, այլաբանական դատողությամբ:

Կազմված է մեկ-երկու նախադասությունից, երբեմն՝ մի քանի բառից:

Առածը արտացոլում է հասարակական կյանքի տարբեր կողմերը, արտահայտում կենցաղային, փիլիսոփայական հասկացություններ, ուր ընդհանրացված է ժողովրդի կենսափորձը:

Բերենք առածի մի քանի նմուշներ՝

- Միձեռը ծափ չի տա:
- Աշխարհը մի խոսքի է, ժամանակը ոսկի է:
- Տաշածքարը գետնին չի մնա:
- Երկաթը տաք-տաք կծեծեն:
- Աշխատանքը գեղեցկացնում է մարդուն:

Ասացվածքները սեղմ ու արտահայտիչ ձևով բնութագրում են կյանքի այս կամ այն երևույթը: Մրանքառածներից տարբերվում են նրանով, որ չունեն այլաբանություն:

Բերենք մի քանի նմուշներ,

- Քանիլեզու գիտես, այնքան մարդես:
- Արհեստը ոսկի մատանի է, ուր որ գնաս, հետո կգա:
- Խելքը բնավ չի, այլ ոչ թե գնովի:
- Խելքը լավ է քան հարստությունը:

Այսպիսով առած-

ասացվածքների մեջ ուղիղի մաստի հետ մեկ տեղ, այս կամ այն չափով, արտահայտված է նաև նրա փոխաբերականի մաստը:

ԳԼՈՒԽ 3

Դարձվածքներ

Դարձվածքների ուսուցումը տարրական դասարանում

Դարձվածքները խոսքը դարձնում են ավելի դիպուկ, արտահայտիչ և պատկերավոր:

Դարձվածքների գործածությունը պայմանավորված է խոսքի բնույթով:

Դարձվածքների շնորհիվ խոսքը ազատվում է չորությունից և արաբանությունից:

Դրանք իրենցիմաստային և արբերան գներով մտքին տալիս են դիպուկություն ու կենդանություն: Դարձվածքները թեև ձևով ման են բառակապակցություններին, սակայն միայն ծագմամբ են կապվում նրանց հետ: Դարձվածքը կարող է առաջանալ չմիայն բառակապակցություններից, այլ նաև կազմվել միանգամից՝ որևէ բառակապակցության օրինակով:

Բերենք մի քանի նմուշներ,

- գելի գլխին ավետարան կարդալ:

• փշերի վրա նստած

Դարձվածքները օգնում են խոսքը գունագարդելուն, խոսքին հուզառճական լիցք տալուն, արտահայտիչ դարձնելուն և այլն:

ԳԼՈՒԽ 4

Օրոր-օրորոցային

Օրոր-օրորոցայինի ուսուցումը տարրական դասարանում

Օրոր-օրորոցայինը ժողովրդական բանահյուսության քնարական երգատեսակ է:

Կառուցված է երկտող, եռատող, քառատող կամ բազմատող տներից: Ունի կրկներգ, որոնք, շեղվելով բանաստեղծական չափից, երգին հաղորդում են ռիթմաերաժշտության բազմազանություն:

Բերենք օրոր-օրորոցայինի նմուշ՝

Նանիկ ասեմ բալիկիս,

Տոտիկ-տոտիկ դու ման գաս,

Քունը տանի ջանիկիս,

Օրոր-շորոր դու պար գաս ,

Նանա, գառնուկս, նանա,

Դե, շուտ քնիր, իմ բալաս,

Երգեմ, որ շուտ մեծանաս:

Քնիր, որ շուտ մեծանաս:

ԳԼՈՒԽ 5

Հանելուկներ

Հանելուկների ուսուցումը տարրական դասարանում

Հանելուկը դժվար լուծելի հարց է, որ մեծ մասամբ տրվում է փոխաբերության ձևով: Այլ կերպ ասած՝ այն որևէ առարկայի, երևույթի փոխաբերական պատկերումն է՝ հիմնված նրանց լուծելի առարկայի հանելուկում նրան փոխարինող առարկայի հատկանիշներին մանրամասն վրա:

Բերենք հանելուկի մուշ՝

Գիշերով է նա լույս տալիս,

Եվ ապրում է ճիշտ մեկ ամիս,

Կիսվում է նախ և նորանում,

Կլոր դեմքով՝ աշխարհ գալիս:

Լուսին

Աբու միս վրաստատես,

Սուր-սուր վշեր ու նեմես.

Վիսկիյ ուրևես դաշտերի,

Եվ թընախն օձերի:

գկ

ԳԼՈՒԽ 6

Հաշվելուկի ուսուցումը տարրական դասարանում

Հաշվելուկը փոքր երի հետքարձրաձայն ասվող քանաստեղծություն է՝ նրանց հաշվելևար տասանելտվորեցնելուն պատակով:

Օգտագործվում են անամակական խաղերում դերերը բաշխելու նպատակով:

Բերենք հաշվելուկի

նմուշ՝ Մեկ, երկու,

երեք, Լուսերեսին ներսերեք,

Չորս, հինգ, վեց,

Լուսերեսը հայտնվեց:

Յոթ, ութ,

Ձեռքին ունի մի սև թուր, Սև

ացել է քիթ-մուր:

Ինը, տասը,

Բերեք թասը,

Քիթ մուրը լվանանք,

Լուսերեսով հիանանք:

ԳԼՈՒԽ 7

Շուտասելուկներ

Շուտասելուկներ ուսուցումը տարրական դասարանում

Շուտասելուկը լեզվահնչյունական յուրօրինակ խաղ է, վարժություն: Պետք է արագ ու բազմիցս կրկնելով՝ ճիշտ արտասանել այն: Դժվար արտաբերության պատճառով հաճախ արտասանվում է ծիծաղաշարժադավադումներով: Այն մանկական լեզուն վարժեցնում է հնչյունական բարդ ու ճիշտ արտասանությանը:

Բերենք շուտասելուկի մուշ՝

Ծառի վերև՝ կարմիր արև, կանաչ տերև,

Կանաչ տերև, կարմիր արև ծառի վերև:

Բանահյուսության այս բոլոր տարատեսակները ուսումնասիրվում են տարրական դասարաններում, սակայն մենք ավելի խորը ուսումնասիրել ենք հեքիաթները և առակները:

ԳԼՈՒԽ 8
Հեքիաթներ

Հեքիաթների իուսուցումը տարրական դասարաններում

Տարրական դասարանների մայրենիի դասագրքերում ամենից հաճախ հանդիպող նյութերից մեկն էլ հեքիաթներն են: Հեքիաթները ժողովրդական բանահյուսության ամենահին ու ամենատարածված ժանրերից են, դրանք առաջացել են մարդկության ճագման վաղ շրջանում, սակայն այսօր էլ շարունակում են ստեղծվել:

Շարունակում են հուզել ընթերցողներին իրենց անմիջականությամբ, պարզությամբ ու խոր լավատեսությամբ:

Մեր մեծ բանաստեղծ Հովհաննես Թումանյանն ասել է՝ «Մեր լեզվի ու գրականության առողջ զարգացման համար պետք է մշտական տեղ հատկացնել հայրենի երկրի բանավոր գրականությանը, նրա ամեն տեսակավանդություններին, հեքիաթներին, առակներին, առած-ասացվածքներին:»

Հեքիաթը բանահյուսական ժանր է, գերազանցապես արձակ, բանավոր պատմվածք՝ կախարդական, արկածային, կենցաղային բովանդակությամբ, գեղարվեստական հնարանքի յուրատեսակ միջոցներով:

Համաշխարհային բանագիտության մեջ տարբեր տեսություններ ու կարծիքներ կան հեքիաթի ճագման ու ձևավորման վերաբերյալ:

Հեքիաթների հեղինակները հիմնականում ժողովուրդն է: Այն, ինչ կյանքում անհնար է եղել իրականացնել, մարդիկ երագել են, ցանկացել և տեսել հեքիաթներում:

Ավելի ուշ հեքիաթներ ստեղծվել են առանձին հեղինակների կողմից՝ ժողովրդական պատմումների մշակմամբ կամ ինքնուրույն:

Հեքիաթները բաժանվում են երեք տեսակների: Տարածված են՝

- հրաշապատում կամ կախարդական,
- իրապատում,
- կենդանական

Կենդանական հեքիաթները առաջացել են խորնախնադարում, երբ մարդը նոր էր սումկե նդանիներինընտելացնել, դրահամարել այս հեքիաթներում գործող անձերը հիմնականում կենդանիներեն: Օրինակ՝ «Առյուծնումուկը», «Պոչատաղվեսը», «Արջիև վարազիկոթիվը» և այլն: Նրանց միջոցով այլաբանորեն ներկայացվում են մարդկային որոշակի հատկություններ: Մի կողմից՝ չարություն,

նախանձ, ազահություն, մեծամտություն, մյուս կողմից՝ բարություն, անձնագոհություն, վեհանձնություն, ազնվություն, արդարամտություն, հավատարմություն, իմաստություն:

Իրապատում հեքիաթներում հեքիաթային ոչ այնքան փաստերն են՝ գործողություններն ու գործող անձիք, որքան գործողությունների կամ այուժետային գծիլուծումները, որոնք, ինչպես հատուկ հեքիաթներին, շատ պարզ ու յուրի նլուծում են ստանում, որպիսին իրականության մեջ չի կարող լինել:

Իրապատում հեքիաթներն արտացոլում են ժողովրդի կյանքը, մարդկային վեմձգտումները, հալածվածների և ճնշվածների ճակատագիրը, ծաղրվում են ժողովրդի նկեղեքողները, մարդկային զանազան արատներ:

Հրաշապատում հեքիաթներում պատկերվում է բարի ու ժերը մարմնավորող հերոսների պայքարը չար ու ժերի՝ դևերի, կախարդների, վիհուկների, վիշապների դեմ:

Դեպքերը տեղի են ունենում ստորերկրյա թագավորությունում, երևակայական աշխարհներում, այլ աշխարհներում, որտեղ անհավատալի նրառնում է իրական:

Հերոսներին օգնում են ձին, թռչունը, բարի պառավը կամ իմաստուն ծերունին: Բոլոր հեքիաթների մեջ արիև բարու պայքար կա, և այդ պայքարը միշտ ավարտվում է բարի ու ժերի հաղթանակով:

Շատ հեքիաթներում էլ ծաղրվում են ժողովրդի նկեղեքողները, մարդկային զանազան արատները: Օրինակ՝ Հովհաննես Թումանյանի «Բարեկենդանը», «Ոսկուկ արասը»:

Հեքիաթների մեծ մասին բնորոշ է նույն սկիզբը, ինչպես՝ «Լինում է, չի լինում», «Ժուկով ժամանակով», «Կարչկար» և նմանատիպ վերջաբաններ՝ «Երկնքից երեք ինձորը նկավ», «Նրանք հասան իրենց մուրազին, դուք էլ հասնեք մուրազին»,

«Երկնքից երեք աստղ ընկավ»-ն այլն:

Մայրենի լեզվի ընթերցարաններում կան ոչ միայն ժողովրդական հեքիաթներ, այլև հեքիաթների գրական մշակումներ: Ժողովրդական հեքիաթների լավագույն

մշակողներ են եղել Ղ.Աղայանը, Հովհ.Թումանյանը, Ստ.Զորյանը և ուրիշներ, որոնց մշակած գեղեցիկ հեքիաթները մեր դասագրքերի զարդն են:

Պետք է նկատել, որ անցյալում մեծ վեճեր են եղել հեքիաթները դասագրքերում գետեղելու շուրջ: Հայտնի է, որ 19-րդ դարի վերջին մեթոդիստ Ե.Ղազարյանը լուրջ մեղադրանքներ առաջադրեց Ղ.Աղայանին՝ հեքիաթների միջոցով երեխաներին իրականության մասին սխալ պատկերացում տալու կապակցությամբ:

Աղայանն իր հայտնի պատասխանում միանգամայն հերքեց Ղազարյանի տեսակետը՝ գտնելով, որ մարդու հանճարի սաղմերը պետք է անհրաժեշտ հեքիաթներում փնտրել, որովհետև դրանք ոչ միայն հոգուն անունդ են տալիս, այլև մտքին ու երևակայությանը թռիչք, հետևաբար առանց հեքիաթների ուսումնասիրության երեխաների կրթության գործը կատարյալ լինել չի կարող:

Հեքիաթի դասավանդումը ունի երկու հիմնական փուլ՝ բովանդակության կամ այուժեի հաղորդում և հեքիաթային կամ երևակայական կողմի բացահայտում: Սրանք երկու սնելիս ստվար կարևոր և հրաժեշտ են նյութի յուրացմանը և անից բխող կրթական ու դաստիարակչական նպատակների իրականացման համար և երբեք չեն կարող փոխարինել միմյանց:

Տարրական դասարաններում հեքիաթներն ամենից առաջ պետք է դասավանդել ընդհանուր գեղարվեստական ստեղծագործություններ, այսինքն՝ նախապատրաստական գրույցի միջոցով հող նախապատրաստել այն ճիշտ ընկալելու համար, ամբողջ նյութի արտահայտիչ ընթերցման միջոցով ապահովել նրա գեղարվեստական ու դաստիարակչական ներգործությունը, սովորեցնել լավ կարդալ, անձանոթ բառերն ու մտքերը բացատրել, հեքիաթի բովանդակությունը մանրամասնորեն ու համառոտ, փոփոխելով ու ստեղծագործորեն վերարտադրել, գործող անձերն ու նրանց կատարած գործողությունները նկարագրել կամ բնութագրել, հարցերով ամփոփել հեքիաթ

իվերաբերյալ երեխաների հաղորդած տեղեկություններըն այլն:

Հեքիաթի բնագրային ուսումնասիրությունն ավարտելուց հետո աշակերտների առաջ պետք է բացանել հեքիաթային քողը, ցույց տալ նրան ում եղած իրականն ու անիրականը, ճշմարտապատումն ու երևակայականը, իհարկե այդ ամենը կատարելով կոնկրետ նյութի վրա, պարզում ատշելի ձևով, որպեսզի երեխաները տեսական բացատրությունները կապեն գործնականի հետ, յուրաքանչյուր բառ և հասկացությունիմաստավորեն կոնկրետ բովանդակությամբ:

Հեքիաթներում եղած իրականի ու անիրականի սահմանագծումն ու տարբերակումն զգալի դարձնելու համար հաճախ կարելի է նաև համապատասխան օրինակներ բերել արտադասարանային ընթերցանության միջոցով երեխաների կարդացած կամ նախ որդդասարաններում անցած հեքիաթներից:

Յուրաքանչյուր հեքիաթի դասավանդումը ճիշտ տանելու համար ուսուցիչն ամենից առաջ իր համար պետք է պարզի, թե որոնք են նրա իրական ու անիրական կողմերը, ինչ փոխհարաբերության մեջ են գտնվում դրանք ինչ են սովորեցնում երեխաներին, ինչու է ժողովուրդը դիմել հարցի հեքիաթային լուծմանը:

Հեքիաթի դասավանդումը պետք է ավարտվի նրա բարոյախրատական կամ դաստիարակչական եզրակացությամբ, որը այս տիպի նյութերի ուսումնասիրության ամենահիմնական ու առանձնահատուկ կողմերից մեկն է: Պետք է պարզել աշակերտները ինչ սովորեցին ուսուցանվող հեքիաթից, ո՞րն են նրա հիմնական միտքը, գաղափարական բովանդակությունը: Ի՞նչ կարհեղինակ իրավաձիտողատակումն այլն:

Հեքիաթների դասավանդման ամենավերջին փուլն այն համապատասխան առաձևերի, ասացվածքների և հանելուկների հետ կապելն է:

Հեքիաթների դասավանդման այս եղանակից բացի գործադրման համար հանձնարարելի կարելի է համարել նաև պատմողական և հորինողական ձևերը, որոնք հեքիաթների ուսումնասիրման մեջ բազմազանություն ու հետաքրքրություն կմտցնեն:

Պատմողական ձևով անցնելիս հեքիաթը չի ընթերցվում, այլ պատմվում է ուսուցրի կողմից գեղարվեստական պատմումի ու արտահայտչական միջոցների

հնարավոր լայնօգտագործմամբ:

Հեքիաթները կարելի է դասավանդել նաև հորինողական ձևով, որն ակտիվ, ստեղծագործական մեթոդ է, և որպես այդպիսին, շատ լայն կիրառություն պետք է ունենահեքիաթների ուսումնասիրության ընթացքում:

Այս մեթոդով անցնելիս աշակերտների ցենք պահանջում, որ նրանք պատմելիս ստառացիորեն ապահովեն հեքիաթի սյուժետային զիծը: Երեխաների մտքերին ազատություն ենք տալիս՝ թողնելով, որ յուրովի վերարտադրի հեքիաթի բովանդակությունը, ցանկացած փոփոխություններ մտցնի սյուժետային զիծի ուղեպքերի զարգացման մեջ, եթե, իհարկե, այդ փոփոխությունները չեն հակասում հեքիաթի ընդհանուր գուն:

Հեքիաթների ուսումնասիրությունը տարրական դասարաններում կարելի է անցկացնել հետևյալ պլանով.

1. Նախապատրաստական զրույց:
2. Հեքիաթի առաջին ընթերցում (աշակերտի կողմից):
3. Հեքիաթի երկրորդ ընթերցում և բառերի բացատրում (աշակերտների կողմից):
4. Հեքիաթի վերլուծություն ըստ առանձին մասերի, բովանդակության ու լեզվի:
5. Մասերի վերնագրում և պլանի կազմում:
6. Բովանդակության վերարտադրում:
7. Ստեղծագործության հեքիաթային կողմի բացահայտում:
8. Ամփոփում:

ԳԼՈՒԽ 9

Առակներ

Առակի սուտուցումը ներքնացանությունը ստարակյան դասարաններում

Առակները ստարակյան դասարաններին այրեն ի դասագրքերում ամեն ինչ հաճախ հան դիպող գեղարվեստական ստեղծագործություններից են:

Երեխաներն անչափ շատ սիրում են և հեշտությամբ էլ ընկալում ու յուրացնում են դրանք: Առակը բարոյախոսական, երգիծական կամ ծաղրական բովանդակությամբ պատմողական բնույթի ոչ մեծ, չափածո, իսկ երբեմն էլ արձակ գեղարվեստական ստեղծագործություն է: Առակներում նկարագրված են մարդկային բնավորության գծերը, մարդկանց արքներն ու փոխհարաբերությունները, ծաղրված են մարդկային հասարակության թերություններն ու բացերը, սակայն այդ բոլորը ներկայացված են այլաբանորեն, փոխաբերական իմաստով՝ կենդանիների ու իրերի փոխհարաբերության միջոցով: Առակի հերոսները կենդանական կամ սակայն աշխարհի ներկայացուցիչներ են, իրեր, լուսատուներ և այլն: Անտիկ շրջանում և միջնադարում առակները արձակ ժանրի ստեղծագործություններ էին, սակայն հետագայում դրանք սկսեցին գրվել չափածո:

Առակի հերոսը մարդն է, ում կյանքի, բնավորության հոռի և բացասական գծերը ծաղրվում են այլաբանորեն: Առակներում կենդանիներն ու բույսերը խոսում են մարդկային լեզվով, աշխատում են, օգնում կամ խանգարում միմյանց:

Առակներում գովաբանվում և խրախուսվում են լավը, բարին, բարոյականությունը, ջանասիրությունը, ազնվությունը, հայրենասիրությունը, մարդկայինը, հակառակը, ծաղրվում ու դատապարտվում են վատը, չարը, տգեղն ու անմարդկայինը:

Հնում առակները իմանականում գրվել է արձակ ձևով, այդպիսին են օրինակ, Եզոպոսի, Մխիթար Գոշի, Վարդան Այգեկցու առակները:

Հայ գրականության մեջ առակագրությունն սկզբնավորվել է թարգմանությունների միջոցով, դրանք ամփոփվել են՝ «Բարվախոս»

(«Բարոյախոս»),և«Ոլիմպիանիառակները»ժողովածուներում,որոնքհունարենիցթարգմանվելեն7-րդդարում:

Հայինքնությունառակագրությունըձևավորվել9-13-րդդարերում:ՄեծժողովրդականությունենվայելելՄխիթարԳոշիևՎարդանԱյգեկցու առակները:

Վարդան Այգեկցուանունով պահպանվել են առակների ժողովածուներ, որոնցիցամենահայտնին«Աղվեսագիրքն»է:

Առակներն իրենցժանրային առանձնահատկություններով որոշ չափով նման ենինչպես պատմվածքին,այնպեսէլիեքիաթին:

Առակներիբարոյախրատականայդեզրակացությանմեջակնհայտկերպովարտահայտված են լինում ժամանակի ոգին ու տվյալ հասարակարգի բարոյականնորմերը:Առակները երեխաների համար արժեքավոր ու սիրելի են ոչ այնքան իրենցգործող անձերի փոխհարաբերություններով ու բարոյական եզրակացություններով,որքան գեղարվեստականությամբ, կերպարների գունագեղությամբ, գործող անձերիբազմազանությամբուգործողություններիաշխուժությամբ,որոնքբնորոշենառակին:

Ամենիցառաջանհրաժեշտէառակներնանցնելորպեստվորականգեղարվեստականստեղծագործություններ՝ ձգտելովհասնելայնքանին,որերեխաներըմիանգամայնլուրջընդունեննրանցումեղածգործողանձերիանձնավորումը,նրանցկատարածմարդկայինգործողությունները,խոսակցությունները ու դատողությունները:

Առակներն անցնելիս ուսուցչի հիմնական ուշադրությունը պետք է կենտրոնացվածլինի,որերեխաներըհասկանան՝ առակիհերոսկենդանիները,բնության երևույթներըկերպարանափոխվածմարդիկեն,որոնցումառկակերպարներիվերլուծությաննհերոսներիվերհանմանմիջոցովգիտակցեն,որդրանքիրականկյանքում գոյություն ունեցող կերպարներ են և համեմատություն կատարելով ընտրենուվերհանեն մարդկայինլավագույն որակները:

Առակիբարոյականկողմիկամտրամաբանականեզրակացությանմեկնաբանությունն

ավելի մատչելի, յուրացումն ավելի կայուն ու խոր դարձնելուն պատակով այն կարելի է իյլու ստրացիայի ենթարկել համապատասխան առաձեռնելով ու ասացվածքներով, որոնք առակի հիմնական միտքն արտահայտում են պարզ, հակիրճ ու անմիջական կերպով:

Առակի դասավանդման ժամանակ առաձեռնելի ու ասացվածքների օգտագործումը ոչ միայն մեծապես նպաստում է նրա բովանդակության բացահայտմանը, այլև զարգացնում է երեխաների տրամաբանական մտածողությունը, հարստացնում ու ճշգրտում նրանց կեզուն, խոսքը դարձնում պատկերավոր, կոնկրետ ու դիպուկ:

Տարրական դասարաններում աշակերտները ոչ միայն պետք է սովորեն ճիշտ հասկանալ առակները, բացահայտել կամ թափանցել նրանց ներքին բովանդակության մեջ, այլև առակների հիմնական բովանդակությունը արտահայտելի համապատասխան առաձեռնելով ու ասացվածքներով, հավաքել գործածական առաձեռնել ու ասացվածքները, դաս դաս ել դրանք ճիշտ ու տեղին օգտագործել իրենց քանակով խոսքում:

Տարրական դասարանների մայրենի դասագրքերում եղած առակների այլաբանությունների բացահայտումը երեխաների աստիճանաբար կհասցնի մի շարք տարածված այլաբանությունների ըմբռմանը:

Առակների ուսումնասիրման ընթացքում տարրական դասարաններում կարելի է տանել հետևյալ պլանով.

1. Նախապատրաստական զրույց:
2. Առակի ընթերցում աշակերտի կողմից:
3. Առակի ընթերցում աշակերտների կողմից ու բառերի բացատրություն:
4. Առակի վերլուծություն՝ ըստ առանձին մասերի, բովանդակության և ձևի:
5. Մասերի վերնագրում կամ պլանի կազմում:
6. Բովանդակության վերարտադրում:

7. Կերպարների բնութագրում և գլխավոր մտքի

կազմում:8.Ամփոփում:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

«Գրական կերպարների համեմատական վերլուծության կարողության ձևավորումը՝ ժողովրդական փանահյուսությունն ուսումնասիրելիս» ավարտական աշխատանքի շրջանակներում ուսումնասիրության են քննարկել երեխայի մտածողության, խոսքի և հաղորդակցման կարողությունների ձևավորման գործընթացի առանձնահատկություններն ու վերհանել երեխայի անձի զարգացման գործում ժողովրդական փանահյուսության դաստիարակչական նշանակությանն առնչվող կետերը:

Ուսումնասիրությանը նթացքում հանգել են քայնեզրակացության, որ խոսքի զարգացման ինտելիգենտ մեջ իր առանձնահատուկ տեղ ունի գեղարվեստական խոսքի հետ երեխայի ձևավորումը:

- Ժողովրդական փանահյուսությունը մեծ նշանակություն ունի երեխայի անձի ձևավորման գործում, որպես երեխայի խոսքի հարստացման սկզբնաղբյուր: Այն զարգացնում է պատկերային խոսքը, գեղագիտական ճաշակը և նպաստում քարոզական հասկացությունների ձևավորմանը:

- Մեր կողմից կատարված ուսումնասիրությունները ցույց տվեցին, որ հեքիաթների ռառական բնույթը և խոսքի մեջ բնավորության, գործելակերպի դրական հատկանիշներ դաստիարակել: Այնտեղ կա բարի և չար ուժերի պայքար, և մշտապես հաղթում է բարին: Կարևոր է, որ աշակերտը ընկալի, որ կարևոր վումբարությունը, մարդկանց օգնելու պատրաստակամությունը, սերը, կարեկցանքը, որը մեծ դեր կունենա անձի ձևավորման գործընթացում:

- Այսպիսով, ժողովրդական փանահյուսության ժանրերի ուսուցման

հիմնականնպատակնէարթնացնելերեխայիերևակայություննուստեղծագործականպոտենցիալը,նպաստելսովորողների աշխարհընկալման զարգացմանը, ընդլայնել բառապաշարը, օգնել ճիշտևտրամաբանական խոսք կառուցել:

Կարևոր է նաև այն, որ ժողովրդական բանահյուսության ժանրերի ուսուցումը երեխայի խոսքը դարձնում էավելիէմոցիոնալ և պատկերավոր:

Ուստիանհրաժեշտէկրտսեր դպրոցականների համակարգում ժողովրդական բանահյուսության ուսուցմանմիջոցովնպաստելաշխարհաճանաչողական,երևակայական,ստեղծագործականևխոսակցականակարդակներիզարգացմանը համապատասխանմեթոդներիկիրառմամբ:

Առաջարկություն

- Տարրական դասարաններում ավելացնել ժողովրդական բանահյուսության ժանրերին վերաբերող բնագրեր,որոնք երեխաները սովորում են էլ ավելի մեծ հաճույքով:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆՑԱՆՑԱՆԿ

1. Գյուլամիրյան Ջ. , Մայրենիի դասավանդման մեթոդիկա , Եր., Ջանգակ հր.,2011թ.
2. Գրիգորյան Գր. Ա. , Հայ ժողովրդական բանահյուսություն, Եր., Լույս հրատ.,1980թ.
3. Հայոցլեզունգրականությունգիտամեթոդականամսագիր4,Եր.,ԿԱԻհրատ.,2013թ
4. ՋահուկյանԳ.Բ. ,Հայոցլեզու առաջինմաս,Եր., Լույսհրատ,1980թ.
5. ՍարգսյանՎ.,Մայրենի2, Եր., Մանմարհրատ.,2017 թ.
6. ՍարգսյանՎ.,Մայրենի3, Եր.,Մանմարհրատ.2017 թ.
7. ՍարգսյանՎ.,Մայրենի4,Եր., Մանմարհրատ.,2009 թ.
8. Տեր-ԳրիգորյանԱ.,Հայոցլեզվի մեթոդիկա,Եր.,Լույս,1986թ.
9. Ա.Տեր-Գրիգորյան Հայոց կլեզվի մեթոդիկա Երևան հրատ. 1980թ
10. Հովհ. Թումանյան Երկերի լիակատար ժողովածու Երևան հրատ. 1994թ
11. Ղ. Աղյան ԵՄ 31